

[I. A. Hansen.]

Forespørgsel til de Myndigheder, der hidtil har administreret denne Ordning, nemlig de militære Myndigheder.

Endelig er der Straffebestemmelserne i § 8. Jeg skal ikke oplæse Bestemmelserne, men enhver, som vil sammenligne § 8 i den gældende Lov med § 8 i Lovforslaget, vil se, at det er en meget radikal Ændring, der foreslaas i Straffebestemmelserne for grov Ulydighed og gentagen Nægtelse af at udføre Arbejdet. Det er en saa radikal Ændring af de nuværende Bestemmelser, at vi fra vor Side maa ønske den prøvet i et Udvalg, og jeg skal altsaa senere stille Forslag om, at Sagen gøres til Genstand for en Udvalgsbehandling.

Ole Bjørn Kraft: Det er ikke første Gang, vi her i Salen behandler et Lovforslag af denne Karakter, og vi fra vor Side har som Følge heraf gentagne Gange haft Lejlighed til at gøre principielt Rede for den Holdning, vi indtager overfor saadanne Forslag; det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde det i 1926—27, og jeg selv gjorde det, da vi sidste Gang havde et Lovforslag til Behandling, i Samlingen 1928—29. Og de principielle Indvendinger, som vi den Gang har fremført overfor Lovforslaget, dem fastholder vi. Det er vor Opfattelse, at naar man vil give Adgang til at udføre civilt Arbejde, er det nødvendigt, at vedkommende, der kræver det, ogsaa skal være villig til at bringe et virkeligt Offer for sin Overbevisning, saaledes at man har en Sikkerhed for, at det er et virkeligt Samvittighedsspørgsmaal for ham at unddrage sig den militære Tjeneste, og dette vil ikke kunne opnaas, saafremt man i saa betydelig Grad, som det er sket ved det foreliggende Lovforslag, nedsætter den Tid, der fastsættes for Udførelsen af det civile Arbejde. Det er muligt, at 20 Maaneder er for langt et Tidsrum; jeg vil nu nærmest være tilbøjelig til at mene, at man med dette i det store og hele har truffet det rigtige, men vi for vort Vedkommende vil være med til at overveje, om en mindre Nedsættelse kan finde Sted. Men at gaa med til den store Nedsættelse, der her er foreslaet, kan der ikke være Tale om. Jeg maa ærlig talt ogsaa sige, at jeg er en lille Smule forbavset over, at den ærede socialdemokratiske Ordfører saa villigt gav Tilslutning dertil, for man har dog ved tidligere Lejligheder fra socialdemokratisk Side været ret tilbageholdende og taget Afstand fra en alt for stærk Reduktion af Arbejdstiden for det civile Arbejde; jeg kan

henvise til de Udtalelser, som den nuværende højtærede Forsvarsminister L. Rasmussen fremsatte i Samlingen 1926—27 (Folketingstidende Sp. 6861—62), hvor han meget bestemt udtalte sig imod at gaa saa langt ned, som der her er Tale om; den højtærede Forsvarsminister hævdede den Gang, at han kunde tænke sig, at man gik 2 Maaneder ned, fra 20 til 18 Maaneder, han fremsatte ved samme Lejlighed nogle højst interessante Udtalelser om, hvilke uheldige Følger der kunde komme ud af, at man ikke gjorde det tilstrækkelig vanskeligt for disse civile Arbejdere, saaledes at Antallet af dem vilde vokse, hvilke Vanskeligheder Hæren herved vilde blive stillet i, og hvor uretfærdigt det vilde være overfor dem, der skulde udføre den almindelige Soldater-tjeneste. Han henviste ved samme Lejlighed til nogle Udtalelser af den nuværende højtærede Udenrigsminister P. Munch, i hvilke ogsaa han har understreget Nødvendigheden af, at man sørgede for, at Hæren fik det Mandskab, den skal have. Jeg kan derfor sige for mit Partis Vedkommende, at vi kan ikke give vor Tilslutning til den stærke Nedsættelse, der her er foreslaet.

I øvrigt er Forslaget jo, saaledes som det er sagt tidligere fra denne Talerstol, ændret radikalt paa en Række Omraader. Bl. a. er Administrationen af hele denne Sag nu henlagt til Indenrigsministeriet. Det er et stort Spørgsmaal, om dette er rigtigt, og vi er derfor tilfredse med, at man fra Partiet Venstres Side har ønsket et Udvalg nedsat til Behandling af dette Spørgsmaal. Vi mener, at der først bør indhentes en Række Erklæringer ogsaa fra militære Myndigheder om, hvorledes de stiller sig til denne fuldstændige Overførelse til Indenrigsministeriet. Der er ogsaa andre Bestemmelser i Lovforslaget, som vi gerne vil have nøjere undersøgt, inden vi tager endelig Stilling til det.

Med Hensyn til § 2, i hvilken der fastsættes, at Begæringen skal fremsættes af vedkommende værnepligtige paa Sessionen, vil jeg gerne spørge, hvad der er Aarsag til, at man ønsker at komme bort fra den nuværende Ordning, ifølge hvilken man skal fremsætte Begæringen tidligere. Hvis der heri skal ligge en Insinuation om, at man fra Sessionens Side har taget Hensyn til, at den vedkommende har fremsat en saadan Begæring, saa tror jeg, at det vil være ganske uberettiget. Jeg tror, at den Behandling, som de unge har været Genstand for paa Sessionerne, har været i enhver Henseende rimelig, rigtig og retfærdig.

Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet